

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnenej **M. B.**, bývajúcej vo V., proti povinnému **M. B.**, ktorý zomrel X., o **vymoženie 1 128,59 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 5 Er 466/2007, o dovolaní súdnej exekútorke JUDr. A. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 29. januára 2010 sp.zn. 4CoE 16/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica uznesením č.k. 5 Er 466/2007-12 zo 4. novembra 2009 exekúciu zastavil a súdnej exekútorke Mgr. A. K. trovy exekúcie nepriznal s odôvodnením, že vzhľadom na dôvod zastavenia exekúcie (povinný zomrel, čím stratil spôsobilosť byť účastníkom konania a do jeho práv a povinností podľa výsledku dedičského konania nevstúpil žiaden dedič), povinný ani jeho dedičia nemohli byť zaviazaní k zaplateniu týchto trov a trovy exekúcie nemôže znášať ani oprávnený, keďže nedošlo k splneniu zákonných predpokladov ustanovených v § 203 ods. 1, 2 Exekučného poriadku. Ďalej vo svojom odôvodnení poukázal na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Van der Mussele proti Belgicku z 23.11.1983, v ktorom bolo zdôraznené, že riziká podstupované v súvislosti s výkonom určitej profesie (v danej veci išlo o profesiu advokáta), kam spadá i riziko neuhradenia odmeny za vykonanú prácu, sú vyvažované výhodami súvisiacimi s touto profesiou (profesijný monopol na obhajovanie v súdnom konaní). Mal za to, že tieto závery možno aplikovať aj na činnosť a postavenie súdneho exekútora, u ktorého riziko neuspokojenia zákonných nárokov má protihodnotu v podstate v jeho monopolnom postavení

pri nútenom výkone rozhodnutí. Exekútor svojim návrhom na zápis do zoznamu exekútorov a jeho vykonaním dáva súhlas s vykonávaním činnosti exekútora a s tým spojeným rizikom nedosiahnutia uspokojenia svojich zákonných nárokov vo všetkých prípadoch.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, uznesením sp.zn. 4CoE 16/2010 z 29. januára 2010 na odvolanie súdnej exekútorke napadnutý výrok uznesenia okresného súdu o nepriznaní trov exekúcie ako vecne správny potvrdil.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie súdna exekútorke, ktorá ho žiadala zrušiť spolu s uznesením súdu prvého stupňa a navrhla vrátiť vec späť na ďalšie konanie. Súdna exekútorke v dovolaní namietala, že rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o trovách exekúcie a potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu nesprávne vychádza z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva Van der Musselle proti Belgicku z 23.11.1983, ktorý sa týka profesie advokáta a nie exekútora. Uviedla, že medzi ustanoveniami Exekučného poriadku absentuje ustanovenie, ktoré by riešilo rozhodovanie o trovách exekúcie v prípade, keď účastník konania počas exekučného konania zomrie a zodpovednosť za jeho dlhy neprejde na dedičov, preto je podľa názoru dovolateľky potrebné na tento prípad aplikovať Ústavu SR ako normu vyššej právnej sily s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 31/04 zo 17.12.2004, v ktorom je uvedené, že výklad právneho predpisu nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva a v prípade medzery v právnej úprave je potrebné použiť taký výklad, ktorý by základné právo nielenže neporušoval, ale naopak garantoval a na základe uvedeného jej mal súd priznať právo na odmenu a náhradu hotových výdavkov v exekučnom konaní, na ktorých úhradu mal zaviazat' oprávneného.

Oprávnená sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.)

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Súdna exekútorka v prejednávanej veci napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým tento súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o trovách exekúcie, ktoré sú osobitnou formou trov konania. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. vylučuje prípustnosť dovolania ak ide o uznesenie o trovách konania; prípustnosť dovolania navyše neprichádza do úvahy ani podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p..

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť

účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená. Napokon dovolateľka vo svojom dovolaní ani žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. nenamietala.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdnej exekútorky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Náhrada trov dovolacieho konania nebola dovolacím súdom účastníkom priznaná, lebo v dovolacom konaní nemala dovolateľka úspech a ostatní účastníci nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. júla 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová